

Διάλυσε και τὰς ἐφημερίδας ἔκεινας, αἵτινες τολμοῦν νὰ ἐκφράζωνται πολιτικάς γνώμας, ἀφοῦ μία ἐπίσκεψις τοῦ κονδυλίου τῶν 300,000 δρ. θὰ τὰς κάμην νὰ σιωπήσουν.

—
“Ἄλλα πᾶς; Αὐτὸς λοιπὸν εἶνε διάλυσις;” Βνας ἄνθρωπος, ὡςπερ βασιλοῦχος νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς σκορπίσῃ ὅλους, νὰ χάσωμεν λοιπὸν τὸν κ. Κουμουνδούρουν, νὰ χάσωμεν τὸν κ. Ζαΐμην, νὰ χάσωμεν τὰ ἐντάλματα καὶ τοὺς κλητῆρας; Καὶ αὐτὰ γὰ τὰ κάμην ἔνας;

Δὲν εἶνε ἔνας. Εἶνε ἡ πλειοψηφία τῆς βουλῆς καὶ τοῦ ἔθνους.

Δὲν τὸ πιστεύεις ἀκόμη;
Θὰ τὸ ἔδης αὔριον.

Λουκεανδρ-

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

“Οἱ εἰροκήρυξ Ξανθάκης ἀνοίγει σχολεῖον Ἐκκλησιαστικῆς ῥητορείας.

Προσόντα τῶν ἐγγραφησομένων μαθητῶν ἀπαιτοῦνται νὰ μὴ μποροῦν νὰ προφέρουν κακὲν γράμμα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης. Νὰ μὴ ξεύρουν σύνταξιν, οὕτε νὰ μάθουν ποτέ. Καὶ νὰ λένε δ, τι φθάσει.

—
Τῆς ἐπιτυχοῦς διδασκαλίας του λαμπρὰ δείγματα ἔδωκε προχθές, σταυρώσας τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν μέσῳ τῆς συντάξεως καὶ τῆς προφορᾶς.

—
“Ο κ. Πάνος Κολοκοτρώνης κάμνει νὰ εἰσέλθῃ εἰς δωμάτιον ἔνθα ἢτοι συνηγμένος κύκλος διπλωματῶν.

— “Α! λέγει δὲν εἶναι ἡ θέσις μου καὶ φεύγει.

— “Δργὰ τοῦ ἀπαντοῦν, τὸ κατάλαβες, μόνον ἐν ‘Αθήναις.

—
“Ο κουμουνδουρικὸς βουλευτὴς Τσουτσουνάτος ὀνομάζει τὸν βουλευτὴν Προβατᾶν, βρακᾶν ἐπίσης, Τσουτσουνάτον Β’.

— “Ωστε καὶ οἱ τρικουπικοὶ καὶ οἱ κουμουνδουρικοὶ ἔχουν τὸν Τσουτσουνάτο τους.

— “Ἄς ίδοιμε ποιῷς θὰ φάγη τὸν ἄλλον.

—
“Ο κ. Μαυροκορδάτος ἔζητησε νὰ προσηλυτίσῃ τὸν κουμουνδουρικὸν Τσουτσουνάτον πρὸς τὸ κόμμα του.

— “Οὗτος προσποιούμενος δὲν δὲν σπουδάζει δὲν πουργός τῆς Παιδείας:

— “Αμ ποῦ μὲ βάζεις, μέσα, τοῦ λέγει, Κύριε Πρόεδρε τῆς ‘Επαιρίας, ζερεις τέ φεῦδι εἴμαι.

—
“Ο πρόξενος τῶν Δαρδανελλίων ἔφθασεν ἐδῶ φορτωμένος στρείδια, προωρισμένα διὰ τὸν κ. Δεληγιάννην.

— “Ἄλλ’ ὡς νὰ ἔλθῃ, παρενέβη δὲν πουργικὴ κρίσις, τὰ δὲ στρείδια ἔφαγωθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπη τελείων τοῦ ἐκ Γόρτυνος συναδέλφου του.

—
Προχθές δὲ βασιλεὺς συνοδευόμνος ὑπὸ τοῦ κ. Χαδζῆ Πέτρου εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἔξοχικὸν πύργον τοῦ Κουμουνδούρου.
— Επὶ μιᾶς τραπέζης εὗρε τὸν ἐφημερίδα τὸ Δίκαιον.
— Βίδες, λέγει τοῦ κ. Χαδζῆ Πέτρου, ποῦ δὲ Κουμουνδούρος ἔχει τὸ Δίκαιον;

(‘Ιστορικόν.)

Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

—
“Εδὲν καὶ Ρωμαϊκό.

Μίλτωνος κάλαμον ἐπρεπε νὰ ἔχῃ τις ὅπως δυνηθῇ ἐπαξίως νὰ περιγράψῃ τὸν παράδεισον τοῦ Ἀδάμ Κουμουνδούρου, ἀπὸ τοῦ δποίου τὸν ἔξωρισεν δ Σαββαώθ Τρικούπης.

Τί ἦτο δὲν ὅπου οἱ προπάτορές μας, ἀθῶα ζῶα καὶ τὰ δύο, κατηναλίσκοντο εἰς ἐναγκαλισμοὺς ἀγόνους, ἐν ἀτελευτήφι μακαριότητη; Βεβαίως, ὅταν δὲ Σατὰν εἰδεῖ τὸ μακάριον ζεῦγος νὰ συγκοιμᾶται γυμνὸν, ὡς δύο ἔργα γλυπτικῆς, καὶ ἐπὶ τῶν γυμνῶν αὐτῶν μελῶν τὸν ἔξ αὐτέων θόλον νὰ βρέχῃ βροχὴν ἐκ ρόδων, ἐνῷ μυστηριώδεις ἐντὸς ἀρωματικῶν ἀλσῶν ὀρχῆστραι ἔξ ἀγδόνων ἐνανούριζον τὸν ὄραιοτερον τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ὄραιοτέραν τῶν γυναικῶν, εἰλοτούπησεν, ἔξεπλάγη, διήγον ἐλειψε λησμονῶν τις εἶναι νὰ τρέξῃ, ἵνα φίλημα ἀγγέλου ἀγνὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν δύο ἐπιθέση.

—
“Άλλ’ ἐπὶ τέλους δὲ βίος των δὲν μονότονος. Είχον τῆς τύχης τὰς αὐξομειώσεις; Είχον τῆς τύχης τὰ κύματα; Είχον τὰς ἡδονὰς τῆς πάλης; Είχον νὰ ικανοποιήσουν πάθη; Εχθρούς νὰ νικήσουν; Φίλους νὰ πετεώσουν; Οἰκόπεδα ἐπὶ οἰκοπέδων νὰ προσθέσουν; Εἰς κληρονομίας ξένων νὰ ἀναμιγνύωνται; Χωρία νὰ ἀγοράζωσι; Ζητήματα νὰ λύωσιν; Βουλὴν νὰ διαλύωσι; Πλειοψηφίαν ν’ ἀποτελῶσι; Επαναστάσεις νὰ ἐμπορεύωνται; Κόσμον ν’ ἀπατῶσι; Τὰ θεατρικὰ ὡς πράγματα νὰ ἐπιδεικνύωσι; Τὸ ψεῦδος ως ἀλήθειαν νὰ παριστῶσι; Νόμους νὰ παραβαίνωσιν; Αγγέλους νὰ διαφθείρωσι; Θεοὺς γὰρ γένωνται;

Τὸ λημέρε.

Καὶ τί δὲν εἶχεν δὲν παράδεισος τοῦ Ἀδάμ Κουμουνδούρου; Δὲν πρέπει νὰ καταφύγωμεν εἰς ποιητικὰ περιγράφας διὰ νὰ τὸν παραστήσωμεν ζωντανὸν εἰς τοὺς ἀναγνῶστάς μας.

Φαντάσθητε λημέρι μεγάλης ληστρικῆς συμμορίας, εἰς οἷον δήποτε μέρος, ἐπὶ οἰουδήποτε βουνοῦ. Τὸ λημέρι αὐτὸς εὑρίσκεται ὅπισθεν μεγάλης ἐμπορικῆς ὁδοῦ, δι’ ἣς ἀενάντων διέρχεται κόσμος ποικίλος καὶ παντοδαπός, καθ’ οὗ τὰ παλληκάρια τῆς συμμορίας ἐπιπίπτουσιν ἔξ ἐνέδρας καὶ ληστεύουν τοὺς διαβάτας, τοὺς λαφυραγωγοῦν, τοὺς ζευγμόνουν, ἐνίστε καὶ τοὺς φονεύουν. “Η δουλεία αὐτὴ νὰ γίνεται ἐπὶ ἔτη, μὲ διλιγίστας μόνον διακοπάς. Καὶ τί δὲν ηδύνατο νὰ συναχθῇ εἰς τὸ λημέρι ἔκεινο; “Ο, τι δύναται νὰ φαγωθῇ δ, τι δύναται νὰ ἐνδύσῃ δ, τι νὰ χρησιμεύσῃ εἰς κατοικίαν, εἰς σποράν, εἰς μέλλουσαν ἐκμετάλλευσιν δ, τι δύναται νὰ ἔχαργυρωθῇ δ, τι εἶναι χρῆμα δ, τι δύναται νὰ κοσμήσῃ, νὰ τέρψῃ, νὰ διασκεδάσῃ δ, τι ἀστράπτει διάξιος δ, τι θωπεύει διάνειρον δ, τι ἐρεθίζει διάγαγμάς δ, τι ικανοποιεῖ διάνειρον δ, τι ιλαρύνει διάσμα δ, τι προπαρασκευάζει βοήθειαν διάρκειαν δ, τι διασχετάται